

**04 MARTIE
CANON DE RUGACIUNE 1
CATRE
SF. CUVIOS
GHERASIM DE LA IORDAN
IERUSALIM, 1902**

Ὁ κανὼν (τοῦ ἁγίου Γερασίμου) φέρων ἀκρο-
στιχίδα τήνδε «Γερασίμω τὸν αἶνον ὡς στέφος
πλέκω».

Ὡδὴ α". ἤχ. π.λ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Γέρας ἀθανασίας καὶ τῆς ἀφθαρσίας τὸν θεῖον στέ-
φανον, καλῶς ἡγωνισμένῳ ὁ Χριστὸς σοι παρέσχε Γε-
ράσιμε.

Ἐχων τὸν φωτοδότην τὸν σῶν ὑπακούοντα δεή-
σεων, τῶν δαιμόνων τὸ σκότος ἀπεμείωσας πάτερ Γε-
ράσιμε.

Ρεῖθροις τῶν σῶν δακρύων, ὡσπερ δένδρον πάτερ
ἀρδευόμενος, καρποὺς ἀθανασίας προσηγάγω θεόφρον
Γεράσιμε.

Ἀχραντε Θεοτόκε, παῦσον τὰς ὀδύνας τῆς καρδί-
ας μου, ἢ Χριστὸν ἀνωδύτως ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον
κυήσασα.

Ὡδή. Γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στρῶσιν ἐκούσιον, τῷ ὑπομείναντι ὅσιε ἀκολουθῶν,
ὄλως ἐστρώθης τῷ βίῳ καὶ τοῖς πάθεσιν.

Ἰσχυσας σθενούμενος, παντουργικῷ σοφῆ νεύματι,
τοῦ ἰσχυροῦ πάσας τὰς παγίδας συμπατήσας Γεράσιμε.

Μέτριον τὸ φρόνημα, καὶ ταπεινῷ σοφῆ πνεύματι
σὺ ἐσχηκῶς, πάθη ψυχοφθόρα, παντελῶς ἐταπείνωσας,

Ὡσπερ μέγας ἥλιος, ταῖς τῶν θαυμάτων σου λάμ-
ψεσι, φωταγωγεῖς πάντων τὰς καρδίας τῶν πιστῶς εὐ-
φημούντων σε.

Τέτοκας πανάμωμε τὸν τῷ Πατρὶ Υἱὸν σύγθρονον
καὶ συμφυεῖ, πᾶσι τὰς εἰσόδους τῆς ζωῆς ὑποδείξαντι.

ᾠδὴ Δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Οἶκος γέγονε πνεύματος, ἡ πεφωτισμένη πάτερ
καρδία σου, ὅθεν βρῦει τὰ χαρίσματα, θεραπεύει νόσους
θεία χάριτι.

Νόμῳ θείῳ πειθόμενος πάτερ, ἐκ νεότητος διετέλε-
σας ἐν Κυρίῳ ἄσπαζόμενος ἄσωμάτων βίον μετὰ σώ-
ματος.

Αἱ πορεῖαί σου, πρὸς σωτηριώδεις τρίβους εὐ-
θύνθησαν, ὁδηγία θείου πνεύματος τοῦ ἐν σοὶ ὁσίως
κατοικίσαντος.

Ἰησοῦν τὸν φιλόνητον, ὃν ἀνερμηνεύτως ἐκυσφό-
ρησας, ἐκδυσώπει παναμώμητε, τοῦ σωθῆναι πάντας
τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

5

ᾠδὴ Ε'. Ὁρθρίζοντες.

Νοῦ κεκαθαρμένῳ δεχόμενος τὰς ἐλάμψεις τοῦ ἀγί-
ου πνεύματος, φῶς μοναστῶν ἐχρημάτισας.

Ὁ βίος σου τῇ βίᾳ τῆς φύσεως διαλάμπων, ἄγ-
γελον ἐπίγειον μετὰ σαρκὸς ἀνέδειξεν.

Ναμάτων ζωήρρῦτων τοῦ πνεύματος πεπλησμένος,
ποτάμους ἔβλυσας πάτερ θεόφρον Γεράσιμε.

Ὡς ὄμβρος ἐπὶ σὲ καταβέβηκε Θεοτόκε ὁ λόγος,
σαρκούμενος εἰς φωτισμὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὡδή. 5'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Σαρκός σου τὸ ἀσθενές τῆ δυναστείας ρωννύμενος τοῦ ἐκ παρθένου ἡμῖν ἀγνῆς ἀναλάμψαντος, πᾶσαν ἐταπείνωσας δυναστείαν πάτερ, δυσμενῶν ἀσάρκων ὅσιε.

Συντρίψας τῶν νοητῶν λεόντων μύλας ἐν χάριτι, ὑπέταξας αἰσθητῶν ὀρμήματα ὅσιε, ὅθεν καθυπείκει σοι λέων ὡς ποιμὴν εὐπειθῶς διακονούμενος.

Τὸν βίον ἀγγελικόν, τὸ φρόνημα πάτερ μέτριος κτησάμενος ἐν Χριστῷ, πρᾶος ἐχρημάτισας, καὶ νῦν κατεσκήνωσας ἐν γῆ τῶν πράξεων, χαρμονῆς θείας πληρούμενος.

Ἐσκήνωσεν ἐπὶ σοί, πατὴρ ἀγνή τὸ ἀπαύγασμα, καὶ γεννηθεὶς ἐν σαρκὶ τὸν κόσμον ἐφώτισε, καὶ σκότος ἐρρύσατο τῆς πολυθείας, διὰ τοῦτο ἀνυμνοῦμέν σε.

Κάθισμα (τοῦ ὁσίου).

Ἦχος πλ' Δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Νῦν εἰς αὐλον δόξαν γαρμονικῶς, θεηγόρε μετέβης ἀσκητικῶς, τὸν βίον ἀνύσας σου, καὶ δαιμόνων τὰς φάλαγγας, τοῦ σταυροῦ δυνάμει τρεψάμενος ὅσιε, καὶ παθῶν τὴν φλόγα τῇ δρόσῳ τοῦ πνεύματος, σβέσας σὺν ἀγγέλοις, τῷ δεσπότη τῶν ὄλων, Χριστῷ παριστάμενος ὑπὲρ πάντων τῶν πίστει σου ἐκτελούντων μνημόνευε, μνήμην πάτερ τὴν ἔνθεον, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτούμενοι, ὅπως εὐρωμεν χάριν καὶ ἔλεος.

Ἑπόμνημα (').

Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου, ὃς ὑπῆρχεν εἰς Μῦρον τῆς Λυκίας. Οὗτος τὸν μονήρη βίον ποθήσας πάντα τὰ αὐτοῦ διαδοὺς πένησι, παρεγένετο εἰς Ἱερουσόλυμα καὶ προσκυνήσας τὸ Ζωοδόχον μνημα Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ τοὺς λοιποὺς σεβασμίους

οἴκους, ἀνεχώρησεν ἐν τοῖς τοῦ Ἰορδάνου μέρεσι· καὶ μοναστήριον σὺν Θεῷ δειμάμενος καὶ πλῆθος ἀδελφῶν συναθροίσας καλῶς καὶ θεοφιλῶς τούτους ποιμένας καὶ εἰς βαθὺ γῆρας ἐλάσας πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Καὶ τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀρχέλλα ('), Κυριλλου καὶ Φωτίου καὶ τῶν ἁγίων μαρτύρων Παύλου καὶ Ἰουλιανῆς τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ.

Ὦδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Φῶς ἀνατέταλκέ σοι πάτερ, καὶ ἡ σύζυγος ἡ τούτου Εὐφροσύνη, κύρανιαις σκηναῖς, αἰεὶ ἀυλιζομένῳ καὶ μελωδοῦντι σοι (²) Κύριε ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὅμβροις δακρῦων ἀρδευθεῖς σου θεοφόρε τὴν καρδίαν, ἐναρέτους ἐκπλαστάνεις καρπούς δι' ὧν τρυφήν τὴν ἄνω εἰς τοὺς αἰῶνας εἴληφας, μετὰ πάντων τῶν ὀσίων.

Στόματι φέρων ὑμνωδίαν, ἐν μιμήματι ἀπαύστως τῶν ἀγγέλων, ἐν ἀγρύπνῳ νοῦ Γεράσιμε ἐβόας εὐλογητὸς εἶ.

Πῦρ οὐδαμῶς σέ Θεοτόκε τῆς θεότητος κατέφλεξε παρθένε, σέ γὰρ βάτος ποτέ, εἰκόνιζεν ἐν ὄρει φλογιζομένη Πάναγνε μηδαμῶς καιομένη.

Ὦδὴ η'. Οἱ θεωρημόνες παῖδες.

Δελαμπρυτμένος παρέστης τῷ Δεσπότῃ, ἀσκητικαῖς ἀγλαταῖς θαυματοφόρε Γεράσιμε, καὶ ταῖς τῶν ἀσωμάτων χορεῖαις ἠρίθμησαι.

Ἐν ἀκακίᾳ τὸν βίον διανύσας, τοῦ πονηροῦ τὴν καθέδραν, ὀλοσχερῶς ἀπεμείωσας, ἀσκητῶν ὠραιότης Γεράσιμε, ἐνδοξε.

Καταστολὴν ἀφθαρσίας ἐνεδύσω τῇ τῶν παθῶν ἀπεκδύσει, πάτερ θεόφρον Γεράσιμε, καὶ νυμφῶνος ἐνθέου ἀξίως ἐπέτυχες.

Ὡς εὐωδέστατον ρόδον εὐρηκῶς σε ἐν ταῖς κοιλάσι τοῦ βίου ὁ ὑπερούσιος Πάναγνε, διὰ σοῦ εὐωδίαν τῷ κόσμῳ διέπνευσεν.

Ὦδὴ θ'. Ἐφριξε παῖσα ἀκοή.

Ἰχνησι πάντων τῶν καλῶς ἐπὶ γῆς διοδυσάντων ἐ-
πόμενος, ἀγάπην ἔσχηκας, πίστιν, ἐλπίδα, μέτριον φρό-
νημα καὶ ἀδιάλειπτον εὐχήν, ἐγκράτειαν ἄφατον πά-
τερ Γεράσιμε, ἐντρυφῶν ταῖς καθαραῖς ἀναβάσεσιν.

Ὦ θαῦμα, πῶς ὡς λογικὸς καθυπείκει σοι ὁ θῆρ
τῷ κελεύσματι τῷ σῷ Γεράσιμε, συμπροθυμία διακο-
νούμενος Θεοῦ δοξάζοντος τὸν σὸν βίον τὸν ἰσάγγελον,
σημείοις ὅτι καὶ ἀπείροις τεραστίοις καὶ θαύμασιν.

Στήριγμα ὠφθης μοναστῶν, καὶ σιγῶτα θεοφόρε
παραίνεσις, τὴν στενωτάτην γὰρ τῆς ἐγκρατείας τρι-
βὸν διώδυσας, θείαις ἐλπίσι τὴν ψυχὴν αἰεὶ πλατυνό-
μενος, ὅθεν εὐρύχωρον ἐν σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν εὖρες
οἴκησιν.

Ἦνθησας πάτερ ἐν αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ὡς φοι-
νιξ ὑψίκομος, καὶ ὡς κυπάρισσος ἐμεγαλύνθηθης θείαις ὑ-

ψώσεσιν, ὅθεν τὴν μνήμην σου πιστῶς, πάντες ἐορτά-
ζομεν ἐν ἧ δεόμεθα πειρασμῶν ἡμᾶς παντοίων περισώζε.

Φέρουσα τὸν Ἐμμανουὴλ ἐν ἀγκάλαις σου ἀγνή,
ὥσπερ νήπιον θεοχαρίτωτε ἐβόας· τέκνον ἐμὸν γλυκύ-
τατον, πῶς ἐπιδώσω σοι μαστὸν τρέφοντι τὰ σύμπαν-
τα, πῶς σπαργανώσω σε τὸν ὀμίχλη σπαργανώσαντα
τὴν θάλασσαν.